

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/11/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611200281
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5611200281.15

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci navrhovateľa B.. H. F., U.. XX. XX. XXXX, bytom G.Š. X, L., proti odporcovi M. V., U.. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX/X, M. G., zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou B. V., bytom D. XXX/X, M. G., o návrhu navrhovateľa na zníženie výživného a o vzájomnom návrhu odporcu na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na zmenu rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 12. 2001, č. k. 7C/11/2011 - 246 sa **z a m i e t a**.
Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 12. 2011, č. k. 7C/11/2011 - 246 súd rozhodol, že navrhovateľ je povinný platiť odporcovi znížené výživné vo výške 26,- eur mesačne od 15. 04. 2011 do 18. 09. 2011, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám odporcu, čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 04. 2009, č. k. 3P/68/2008 - 63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. 09. 2009, č. k. 8CoP/56/2009 - 131, v časti o uložení povinnosti navrhovateľovi platiť výživné vo výške 99,59 eur mesačne a od 19. 09. 2011 je navrhovateľ povinný platiť odporcovi zvýšené výživné vo výške 99,59 eur mesačne, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám odporcu. Súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného v zostávajúcej časti zamietol a rovnako zamietol aj návrh odporcu na zvýšenie výživného v zostávajúcej časti a účastníkom nepriznal náhrady trov konania. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 13. 01. 2012.

Navrhovateľ podal návrh na obnovu konania. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 31. 01. 2014, č. k. 7CoP/36/2013 - 111 zmenil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 22. 01. 2013, č. k. 7P/56/2012 - 90 tak, že obnovu konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/11/2011 povolil, nakoľko na základe tvrdenia navrhovateľa bolo potrebné vykonať dokazovanie za účelom zistenia, či odporca bol zakladateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, kde zložil finančné prostriedky v rozsahu 160 000,- Kč za účelom založenia spoločnosti a teda, či okolnosť disponovania odporcu s finančnými prostriedkami, prípadne schopnosť zabezpečiť si tieto prostriedky, je okolnosťou, ktorá je schopná privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie.

Po povolení obnovy konania súd vec opätovne prejednal a rozsudkom zo dňa 12. 05. 2015, č. k. 7C/11/2011 - 454 návrh navrhovateľa na zmenu rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 12. 2011, č. k. 7C/11/2011 - 246 zamietol. Rovnako zamietol aj návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti od 01. 12. 2011 a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Proti predmetnému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 23. 09. 2015, č. k. 7Co/527/2015 - 512 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd skonštatoval, že postupom okresného súdu po povolení obnovy konania došlo k vadám konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rozhodnutie o obnovenom konaní závisí na tom, či súd považuje pôvodné rozhodnutie za vecne správne. Berie pri tom do úvahy len výrok rozhodnutia: pôvodné rozhodnutie je vecne správne i vtedy, ak súd na základe odlišných skutkových

zistení alebo na základe iného právneho názoru dospeje k záveru, že vec je potrebné rozhodnúť rovnako. Ak v obnovenom konaní súd dospeje k záveru, že výrok pôvodného rozhodnutia je správny, zamietne návrh na jeho zmenu, pričom rozhodne uznesením. K vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nastalo aj takým procesným postupom okresného súdu, keď uznesením zo dňa 12. 05. 2015 pripustil zmenu návrhu tak, že navrhovateľ je povinný platiť znížené výživné na odporcu od 01. 02. 2011 vo výške 26,- eur mesačne a od 01. 12. 2011 sa zrušuje vyživovacia povinnosť voči odporcovi. Odvolací súd skonštatoval, že v štádiu po povolení o obnove konania neprichádza do úvahy taký procesný postup súdu, ktorý by pripustil napríklad zmenu žaloby, vykonal by zmenu okruhu účastníkov a pod. Podľa odvolacieho súdu takýto procesný postup mal za následok porušenie práv účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 14 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z tohto dôvodu nie je možné na zmenu návrhu navrhovateľa prihliadať, na základe ktorej okresný súd následne dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vyslovenému právnomu záveru. Odvolací súd preto zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a ďalšie rozhodnutie.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 235 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, len čo nadobudne rozhodnutie o povolení obnovy právoplatnosť, súd bez ďalšieho návrhu vec znovu prejedná. Pritom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo ako pri pôvodnom konaní, tak aj pri prejednávaní obnovy.

Podľa § 235 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd zistí, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, zamietne uznesením návrh na jeho zmenu. Ak súd napadnuté rozhodnutie vo veci samej zmení, nové rozhodnutie nahradí pôvodné rozhodnutie.

Odvolací súd zrušil rozsudok tunajšieho súdu z procesných dôvodov, keď konštatoval, že po povolení obnovy konania nie možné prihliadať na zmenu návrhu navrhovateľa a poukázal na to, že ak v obnovenom konaní súd dospeje k záveru, že výrok pôvodného rozhodnutia je správny, zamietne návrh na jeho zmenu uznesením.

S poukazom na to, že predmetná vec bola po povolení obnovy konania riadne prejednaná na celkovo štyroch pojednávaniach, pričom Krajský súd v Žiline zrušil vyššie označený rozsudok z procesných dôvodov a nenariadil tak okresnému súdu prípadné doplnenie dokazovania, súd z dôvodu hospodárnosti a rýchlosti konania a predovšetkým v súlade s § 235 ods. 2 O. s. p. už nenariadil ďalšie pojednávanie, ale vo veci rozhodol uznesením.

Navrhovateľ sa podaním zo dňa 10. 04. 2012, písomne doplneným dňa 21. 05. 2012, domáhal obnovy konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/11/2011 z dôvodu, že dňa 19. 03. 2012 v rámci prehliadania na webovej stránke Obchodného registra Českej republiky zistil, že odporca ešte dňa 01. 12. 2011 založil obchodnú spoločnosť Predátor Marketing, s. r. o., v ktorej je spoločníkom aj konateľom. Z výpisu obchodného registra pritom vyplýva, že odporca ku dňu zápisu tejto spoločnosti splatil vklad vo výške 160 000,-Kč. Navrhovateľ má za to, že sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré môžu priviesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

V písomnom podaní zo dňa 16. 09. 2014 navrhovateľ uviedol, že krajský súd vyslovil pochybnosť o pravdivosti tvrdení odporcu o nepriaznivej finančnej situácii, teda presne to, na čo navrhovateľ poukazoval od samého začiatku konania. Okresný súd v priebehu celého konania neprihliadal na rozpory v tvrdeniach odporcu ani vo svojom rozsudku jeho zavádzajúce tvrdenia nezohľadnil. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 10. 02. 2011 vyplýva, že odporca jednoznačne zavádza súd, keď uvádza, že žiadne štipendium nepoberá a nemá ani iný príjem. Podľa dostupných informácií odporca po prerušení štúdia zo zdravotných dôvodov toto štúdium ani neukončil. Neskôr začal znovu študovať ten istý odbor na inej vysokej škole, čím by sa dalo študovať až do pokročilého veku, čo možno podľa zákona o rodine považovať za rozpor s dobrými mravmi. Odporca mal príjmy od obchodnej spoločnosti Master Therm v roku 2011 a 2012, pričom v roku 2012 mal už aj príjmy z podnikania prostredníctvom obchodnej spoločnosti Predátor Marketing, s. r. o. Navrhovateľ zároveň uviedol, že odporca mal aj iné príjmy, a to napríklad z predaja funkčného obchodu na doméne X..B..V., pričom odporca zadával zákazky na verejne dostupnom webovom portáli X..X..V.. Na záver navrhovateľ poukázal na svoju nepriaznivú situáciu

vyplývajúcu z dlhodobej a opakovanej práceneschopnosti a s tým súvisiacou nemožnosťou vykonávania práce, na zdravotný stav navrhovateľa, na jeho príjem v podobe dávok v hmotnej núdzi, ako aj na ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu.

Odporca vypovedal, že štúdium na vysokej škole ČVUT v Prahe, Fakulta informačných technológií ukončil dňa 05. 11. 2012. Do tejto doby bol riadnym študentom vysokej školy, pričom štúdium absolvoval dennou formou. Vzhľadom na správanie navrhovateľa podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, k čomu došlo od 01. 08. 2012. Obchodná spoločnosť Predátor Marketing, s. r. o., bola založená s predstihom, za účelom predaja projektu Smartfarge, na ktorom odporca začal pracovať v septembri 2011. Ide o internetovú službu, konkrétne nástroj na zber marketingových dát, avšak tento projekt nikdy nebol dokončený a nikdy sa nezačal reálne predávať. Obchodná spoločnosť sa však založila, pričom obchodný podiel odporcu predstavoval 80 % a zostávajúcich 20 % pripadalo na druhého spoločníka M. G.. Odporca nespochybnil to, že na založenie obchodnej spoločnosti potreboval získať 160 000,- Kč, ktoré mu zapožičali mamine sestry, a to R. D. vo výške 2 500,- eur a B. E. vo výške 90 000,- Kč. Požičané finančné prostriedky hneď svojim tetám po založení spoločnosti vrátil, pričom obidve pôžičky boli dohodnuté ako bezúročné. Nakoľko peniaze po založení obchodnej spoločnosti vybral a vrátil maminým sestrám, odporcovi zostal dlh voči právnickej osobe vo výške 160 000,- Kč. Odporca zároveň uviedol, že dňa 07. 12. 2011 spoločník M. G. previedol z bankového účtu obchodnej spoločnosti Predátor Marketing, s. r. o., na osobný účet odporcu sumu 110 000,- Kč, čím mal odporca vyriešený základný kapitál pre založenie obchodnej spoločnosti, získaný pôžičkou od svojich príbuzných. Poukázal na to, že podľa daňového priznania obchodnej spoločnosti Predátor Marketing, s. r. o., za rok 2011 spoločnosť dosiahla stratu 3 000,- Kč, čo odôvodnil tým, že existovala len jeden mesiac. V súvislosti so založením obchodnej spoločnosti vznikli náklady v podobe registrácie sídla a poplatku firme, ktorá realizovala založenie obchodnej spoločnosti. Odporca poukázal na to, že z výpisu z účtu obchodnej spoločnosti vyplýva, že od založenia účtu 06. 12. 2011 do konca roka 31. 12. 2012 nemala obchodná spoločnosť žiadny príjem okrem jednorazového vkladu do pokladne vo výške 4 000,- Kč na pokrytie výdavkov. Prvým príjmom spoločnosti bola suma 3 160,- Kč od obchodnej spoločnosti AR Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave. Do zrušenia vyživovacej povinnosti dňa 01. 08. 2012 obchodná spoločnosť nemala žiaden obrat a odporca nemal žiadny príjem. K tvrdeniu navrhovateľa ohľadne inzerátov odporca uviedol, že nimi hľadal subdodávky pre obchodnú spoločnosť Master Therm a pre L. I., pričom činnosť spojená s webovou stránkou X..B..V. nevygenerovala žiadne príjmy. Pokiaľ ide o ostatné inzeráty uvádzané navrhovateľom, tieto sa týkajú obdobia po ukončení vyživovacej povinnosti.

Z výpovede svedkyne G.. R. D. (č. I. 339) vyplynulo, že skutočne v rámci výpomoci v rodine zapožičala odporcovi sumu 2 400,- eur za účelom založenia obchodnej spoločnosti. S odporcom sa dohodli, že peniaze budú vrátené čo najskôr, pričom uzatvorili ústnu dohodu. Odporca jej peňažné prostriedky, ktoré svedkyňa poukázala dňa 11. 11. 2011, vrátil prostredníctvom matky, ktorá je sestrou svedkyne, pričom táto peniaze osobne prevzala vo výške 2 400,- eur.

Z potvrdení Č., a. s. (č. I. 238) vyplýva, že z bankového účtu svedkyne G.. R. D. bola dňa 11. 11. 2011 uhradená suma 2 500,- eur v prospech bankového účtu odporcu s popisom „vrátené 100 euro, pôžička 2400 euro R.“ a z bankového účtu B. E. bolo dňa 16. 11. 2011 na druhý účet odporcu poukázaných 90 000,- Kč s popisom úhrady „Púžčka“.

Z potvrdenia E. E., a. s. označeného ako obraty (č. I. 239) súd zistil, že odporca poukázal na bankový účet svojej matky, t. j. splnomocnenej zástupkyne v tomto konaní, dňa 27. 01. 2012 sumu 3 000,- eur s popisom „vrátenie ďakujem Ti mami“. Z prehľadu vybraných transakcií na bankovom účte obchodnej spoločnosti Predator Marketing s. r. o. vedenom vo W. R. (č. I. 243) bolo zistené, že dňa 07. 12. 2011 bola poukázaná suma 90 000,- Kč na účet vedený v L. R., a. s. s popisom „vrátení pujčky“.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 04. 2009, č. k. 3P/68/2008 - 63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. 09. 2009, č. k. 8CoP/56/2009 - 131 bola navrhovateľovi uložená povinnosť platiť zvýšené výživné na odporcu vo výške 3 000,- Sk mesačne od 01. 02. 2008 do 31. 12. 2008 a vo výške 99,59 eur mesačne od 01. 01. 2009 v 15. deň v mesiaci k rukám odporcu. Zročné zvýšené výživné za obdobie od 01. 02. 2008 do 30. 04. 2009 bol navrhovateľ povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetný rozsudok bol zmenený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 12. 2011, č. k. 7C/11/2011 - 246, právoplatným 13. 01. 2012, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť splatiť odporcovi znížené výživné vo výške 26,- eur mesačne od 15.

04. 2011 do 18. 09. 2011, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám odporcu a od 19. 09. 2011 povinnosť platiť odporcovi zvýšené výživné vo výške 99,59 eur mesačne, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám odporcu. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietol, rovnako zamietol aj návrh odporcu na zvýšenie výživného.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 09. 2012, č. k. 4P/116/2012 - 21 súd zrušil vyživovaciu povinnosť odporcu voči navrhovateľovi, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 12. 2011, č. k. 7C/11/2011 - 246 s účinnosťou od 01. 08. 2012. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 17. 10. 2012. Z odôvodnenia a rozhodnutia vyplýva, že návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti podal odporca v predmetnej veci.

Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že navrhovateľ je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Košice ako uchádzač o zamestnanie od 21. 12. 2009. V období od 01. 01. 2010 do 30. 06. 2012 bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, do 30. 06. 2010 vo výške 118,30,- eur, do 18. 07. 2011 vo výške 181,37 eur, a od 01. 07. 2011 poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 152,99 eur. Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 17. 04. 2015 vyplýva, že navrhovateľovi bol od 30. 06. 2012 priznaný invalidný dôchodok vo výške 73,90 eur.

Z listinných dôkazov zároveň súd zistil, že odporca bol študentom Fakulty informačných technológií na ČVUT so sídlom v Prahe, bakalárskeho prezenčného štúdia od 20. 09. 2010 do 14. 04. 2011. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 27. 04. 2011 nebol odporca zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že bol dočasne práceneschopný, a to od 15. 04. 2011 do 19. 09. 2011. Zo správy obchodnej spoločnosti Master Therm tepelné čerpadlá, s. r. o., zo dňa 22. 08. 2011 vyplýva, že odporca pracoval pre firmu na základe dohody o vykonaní práce, pričom za posledných 12 mesiacov mu bolo vyplatené peňažné plnenie v celkovej výške 53 500,- Kč (priemerná mesačná platba 4 500,- Kč).

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 21. 01. 2011 súd zistil, že matka odporcu od 01. 01. 2011 poberá invalidný dôchodok vo výške 153,70 eur mesačne. Agentúra Index Nosluš dňa 23. 11. 2011 súdu potvrdila, že matka odporcu na základe dohody o vykonaní práce mala v apríli 2011 príjem vo výške 24,90 eur, v máji 2011 príjem vo výške 12,45 eur. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 15. 08. 2011 súd zistil, že vzhľadom na zdravotné obmedzenie matky odporcu posúdené Sociálnou poisťovňou je v súčasnosti jej zaradenie na trh práce obmedzené. Matka odporcu je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 03. 11. 2009 doposiaľ. V konaní boli predložené tri faktúry za opatrovateľskú činnosť matky odporcu, z ktorých vyplýva, že za obdobie september, október 2011 nadobudla príjem za opatrovateľskú činnosť vo výške 1 114,40 eur, za august a september 2011 sumu 1 114,40 eur a za obdobie október a november 2011 sumu 1 114,40 eur. Z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov fyzickej osoby za rok 2009 súd zistil, že úhrn zúčtovaných a vyplatených príjmov matky odporcu predstavoval v tomto roku sumu 1 861,63 eur.

Z písomnej správy Daňového úradu Žilina, pobočka Liptovský Mikuláš, zo dňa 26. 03. 2015 súd zistil, že odporca nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie 2011. V zdaňovacom období 2012 mal podľa daňového priznania príjmy vo výške 2 147,20 eur, pričom zdroj príjmu pochádzal z Českej republiky. Z daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb obchodnej spoločnosti Predátor Marketing, s. r. o., so sídlom v Prahe za kalendárny rok 2011 súd zistil, že výsledok hospodárenia predstavoval stratu vo výške 1 486,- Kč, pričom príjem v daňovom priznaní uvedený nebol. Z daňového priznania tejto obchodnej spoločnosti za kalendárny rok 2012 vyplýva, že výsledok hospodárenia predstavoval stratu 17 750,- Kč. Odporca v Českej republike podal aj daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb za kalendárny rok 2012, z ktorého vyplýva, že v tomto roku mal príjem vo výške 54 000,- Kč a ostatný príjem 6 343,- Kč.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Na základe vykonaného dokazovania súd v súlade s ustanovením § 235 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zamietol návrh navrhovateľa na zmenu napadnutého rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 21. 12. 2011, č. k. 7C/11/2011 - 246 z dôvodu, že predmetné rozhodnutie je vecne správne, opak čoho nebol dokázaný ani po povolení obnovy tohto konania. V pôvodnom konaní, ako aj v konaní po povolení obnovy konania bolo vykonané rozsiahle a vyčerpávajúce dokazovanie, z ktorého súd pri tomto rozhodnutí vychádzal, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo najavo tak pri pôvodnom rozhodnutí, ako aj pri prejednávaní obnovy konania a dospel k záveru, že obnovou konania napadnutý rozsudok je vecne správny.

Navrhovateľ v priebehu celého konania tvrdil, že odporca má schopnosť sám sa živiť, nakoľko má zabezpečený príjem z podnikania, ako aj zo zamestnania. Dôvodom podania návrhu na obnovu konania mala byť skutočnosť, že odporca založil obchodnú spoločnosť, za účelom ktorej bol povinný vynaložiť finančné prostriedky vo výške 160 000,- Kč. Vykonaným dokazovaním listinnými dôkazmi, ako aj výpoveďou svedkyne však bolo preukázané, že peňažný vklad na založenie obchodnej spoločnosti vo výške 160 000,- Kč odporca získal výlučne z finančných prostriedkov požičaných od rodinných príbuzných, čím bolo vyvrátené tvrdenie navrhovateľa o schopnosti odporcu zabezpečiť si tieto prostriedky svojpomocne. Rovnako vykonaným dokazovaním nebola preukázaná ani schopnosť odporcu vrátiť finančné prostriedky zo zdrojov získaných buď podnikateľskou činnosťou obchodnej spoločnosti, alebo z iných zdrojov, lebo odporca preukázal, že v krátkom čase po získaní finančných prostriedkov od dvoch sestier svojej matky tieto vrátil práve z finančných prostriedkov, ktoré slúžili na založenie obchodnej spoločnosti a ktoré už boli teda majetkom tejto spoločnosti. Pokiaľ si teda odporca požičal peniaze na založenie obchodnej spoločnosti a následne tieto finančné prostriedky priamo z majetku obchodnej spoločnosti vrátil svojim veriteľom, nemožno konštatovať, že vklad odporcu do obchodnej spoločnosti predstavoval zlepšenie majetkových pomerov odporcu.

Rozhodujúcim v predmetnom konaní bola potreba posúdenia, či odporca v rozhodnom období, t. j. od 15. 04. 2011 do 01. 08. 2012, kedy bola na jeho návrh zrušená vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi, bol schopný sám sa živiť alebo nie. V konaní nebolo sporné, že odporca počas štúdia na vysokej škole založil dňa 01. 12. 2011 obchodnú spoločnosť Predátor Marketing, s. r. o., za účelom realizácie projektu, na ktorom pracoval už skôr. Vykonaným dokazovaním listinnými dôkazmi však nebol v konaní preukázaný príjem obchodnej spoločnosti od jej založenia do 01. 08. 2012, z ktorého by sa dalo usudzovať, že odporca bol schopný v tomto období zabezpečiť svoju výživu prostredníctvom príjmu z podnikania tejto obchodnej spoločnosti. Obchodná spoločnosť odporcu začala mať prvé príjmy až v období po 01. 08. 2012, čiže potom, ako bola zrušená vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporcovi, a preto tieto príjmy nemohol súd v predmetnom konaní zohľadniť.

Skutočnosť, že odporca sa popri štúdiu snažil získať doplnkový príjem, nakoľko majetkové pomery rodiny odporcu by boli nedostačujúce pre jeho štúdium v zahraničí, nemôžu byť samy osebe v prospech rodiča, ktorý je povinný prispievať na výživu svojho vlastného dieťaťa, a to až do doby, kedy dieťa nie je schopné samo sa živiť a výlučne vlastným pričinením zabezpečovať svoje životné potreby. Naviac, keď

už nie snahou, tak povinnosťou každého rodiča by mala byť pomoc svojmu dieťaťu k osamostatneniu sa a podpora dieťaťa v jeho plánoch, v danom prípade nesporne smerujúcich k tomu, aby odporca nebol odkázaný s výživou na svojich rodičov. Vzhľadom k tomu, že v priebehu celého konania nebol preukázaný iný príjem odporcu v rozhodnom období, okrem brigádnickej činnosti na základe dohody o vykonaní práce v obchodnej spoločnosti Master Therm, s. r. o., ktorá bola už známa v pôvodnom konaní, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vzhľadom k tomu, že odporca, ktorý bol v konaní úspešný, si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu ani žiadne nevyplývajú, súd rozhodol tak, že odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na skutočnosť, že český súd rozhodol o znížení vyživovacej povinnosti na jeho iné dieťa z 3 000,- Kč na 1 000,- Kč, súd konštatuje, že z rozsudku Okresného súdu v Mladej Boleslavi zo dňa 15. 01. 2014, č. k. 18C/242/2013 - 54 vyplýva, že navrhovateľ sa zníženia vyživovacej povinnosti domáhal dňa 01. 08. 2013 a k tomuto dátumu bola aj znížená vyživovacia povinnosť voči dcére D. F.. Z predmetného rozhodnutia teda vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti voči svojmu druhému dieťaťu rok potom, ako bola zrušená vyživovacia povinnosť voči odporcovi, preto súd pri svojom rozhodovaní neprihliadol na dôvody predmetného rozsudku českého súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.